

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1692/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.003/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) eljáró indítványozók – egy Kft. és egy magánszemély – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.003/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, a Fővárosi Törvényszék 2.Gf.75.153/2024/15-II. számú ítéletére, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 3.P.22.653/2022/21. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapját képező egyedi ügyben megállapított tényállás a következő.
- [3] Az indítványozók mint felperesek és az alperes között 2011. január 5. napján biztosításközvetítésre létrejött megbízási szerződést a felek 2012. április 10. napján egységes szerkezetbe foglalva módosították. A szerződés 1.4. pontja alapján a felek elfogadták az alperes által készített, 2012. április 3. napjától hatályos Általános Szerződési Feltételeket (a továbbiakban: ÁSZF) és az 1/2012.04.03. számú Jutalékszabályzatot.
- [4] Az alperes a 2012. július 30. napján kelt, és 2012. augusztus 2. napján kézbesített felmondó levelében a biztosításközvetítői szerződést azonnali hatállyal megszüntette, mivel az indítványozók jutalék-visszaírásból eredő tartozása meghaladta az ÁSZF 10.2. f) pontja szerinti 1 500 000 Ft összeghatárt. Az alperes az összesített követelését peres eljárásban érvényesítette az indítványozókkal szemben.
- [5] 2. Az indítványozók az elsőfokú bírósághoz 2022. november 14. napján érkezett keresetlevelükben a 2012. április 10. napján létrejött megbízási szerződésmódosítás

semmisségének megállapítását, valamint jogkövetkezményként az eredeti állapot helyreállítását, tartozásuk és járulékaiknak törlését kérték.

- [6] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmeket elutasította. Megállapította, hogy a szerződésmódosítás létrejöttének és tartalmának kérdésében az előzményi perben (Gfv.VI.30.003/2025/2.) jogerős döntés született, ezért e kérdést érdemben nem vizsgálhatta. Rögzítette, hogy a perbeli szerződés nem fogyasztói szerződés, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209/A. § (2) bekezdése szerinti semmisségi ok nem alkalmazható. A régi Ptk. 218. § (1) bekezdése szerinti alaki hiba fennállását nem találta megállapíthatónak. A régi Ptk. 209. § (1)–(2) bekezdéseire alapított tisztességtelen szerződési feltétel, valamint a 210. § (4) bekezdése szerinti megtévesztés és fenyegetés körében a bíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozók a jogszabályban előírt egyéves határidőben éltek-e megtámadással. A megtámadási határidőt elévülési jellegűnek minősítette, és megállapította, hogy a keresetlevél előterjesztésének időpontjára az indítványozók igénye elévült (rég. Ptk. 326–327. §). Végül rögzítette, hogy mivel a szerződésmódosítás érvénytelensége nem állapítható meg, a régi Ptk. 339. § szerinti kártérítési felelősség egyik fogalmi eleme, a jogellenes magatartás hiányzik, ezért a kártérítési igényt érdemben nem vizsgálta.
- [7] Az indítványozók fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – ide nem értve annak perköltségre vonatkozó részét – helyben hagyta. A másodfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a feleket terhelő bizonyítási kötelezettséget megfelelően mérlegelve folytatta le a bizonyítási eljárást, és annak eredményeként a tényállást helyesen állapította meg, továbbá az abból levont jogi következtetésekkel és az ügy érdemében hozott döntéssel egyetértett. Kifejtette, hogy az indítványozók fellebbezésében hivatkozott eljárási jogszabálysértések nem megalapozottak. Rámutatott arra is, hogy erre irányuló kereseti kérelem hiányában az elsőfokú bíróságnak nem kellett állást foglalnia a szerződésmódosítás létre nem jöttének kérdésében. Helyesnek ítélte az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a perbeli szerződés nem minősül fogyasztói szerződésnek, így az indítványozók alappal nem hivatkozhatnak a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdésében foglalt érvénytelenségi okra. Egyetértett továbbá az elsőfokú bíróságnak a megtámadási igény elévülésére vonatkozó megállapításaival, valamint azzal is, hogy a szerződésmódosítás érvénytelenségének hiányában a kártérítési felelősség régi Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti feltételei közül hiányzik a jogellenes magatartás.
- [8] Az indítványozók felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, elsődlegesen keresetüknek helyt adó határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték.
- [9] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasította. A Kúria megállapította, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (2)

bekezdése alapján „nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben.” Ennek fennállását a Kúria hivatalból vizsgálja, így azt akkor is megállapíthatja, ha a másodfokú döntés kifejezetten nem tartalmaz erre irányuló hivatkozást. A Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a tárgyi ügyben a másodfokú bíróság az indítványozók keresetét elutasító rendelkezést az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt jogszabályi hivatkozással egyezően, annak helyes indokaira utalással hagyta helyben, így a Pp. 408. § (2) bekezdése szerinti kizáró ok fennállt. A Pp. 409. § (1) bekezdése értelmében, ha a felülvizsgálatnak a 408. § alapján nincs helye, de azt törvény más okból nem zárja ki, a felülvizsgálat kivételesen – a Pp. 410. §-ában szabályozott – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alapján engedélyezhető, az indítványozók azonban ilyen kérelmet nem terjesztettek elő, ezért a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja alapján visszautasította. A jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztése iránti kérelem tekintetében – figyelemmel a felülvizsgálati kérelem visszautasítására – a Kúria döntést nem hozott.

- [10] Az indítványozók mindezeket követően fordultak az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók álláspontja szerint a velük szemben lefolytatott polgári peres eljárásokban – az elsőfokú bíróság, a másodfokú bíróság, valamint a Kúria előtt – nem valósult meg az Alaptörvény által megkövetelt tisztességes bírósági eljárás, és a meghozott bírói döntések érdemben befolyásoló módon sértik alapvető alkotmányos jogukat.
- [11] Az indítványozók szerint az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, ezen belül különösen az önkényes bírói mérlegelés tilalmát, az indokolási kötelezettséget, a fegyveregyenlőség elvét és a bírósághoz fordulás jogát. Álláspontjuk szerint a bíróságok nem vizsgálták érdemben az előadott kereseti kérelmeket és bizonyítékokat, hanem a korábbi eljárásokban hozott ítéleteket mechanikusan „beemelve”, azok tényleges felülvizsgálata nélkül hozták meg döntéseiket. A támadott ítéletek indokolása hiányos, illetve kirívóan ellentétes a vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályokkal, ezért nem felel meg az Alaptörvényből fakadó indokolási követelményeknek.
- [12] Az indítványozók véleménye szerint továbbá a bíróságok elmulasztották hivatalból vizsgálni a szerződésmódosítás semmisségét, noha erre az iratok és a vonatkozó jogszabályok alapján kötelesek lettek volna. A semmisség, az ítélt dolog és az elévülés kérdésének kezelése az indítványozók szerint iratellenes és önkényes volt, amely megfosztotta őket attól a lehetőségtől, hogy keresetüket érdemben elbírálják. Mindez a bírósághoz fordulás jogát nem csupán formálisan, hanem ténylegesen is kiüresítette. Az indítványozók állítása szerint „mindez nem vonható a független,

szabad bírói mérlegelés elve alá, azt átlépi, egyben a véleménynyilvánítási szabadság sérelmét (Alaptörvény 9. cikke) valósítja meg.”

- [13] Az indítványozók szerint a per során a fegyveregyenlőség elve is sérült, mivel a bíróságok az alperesi álláspontot következetesen előnyben részesítették, míg az indítványozói bizonyítékok és nyilatkozatok előterjesztésére több alkalommal nem biztosítottak megfelelő lehetőséget. Ez az eljárási egyenlőtlenség egyben az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség sérelméhez is vezetett.
- [14] Az indítvány azt állítja továbbá, hogy a jogorvoslati fórumok – a másodfokú bíróság és a Kúria – nem biztosították az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony, érdemi jogorvoslathoz való jogot, mivel nem orvosolták az elsőfokú eljárásban elkövetett alapvető jogsértéseket, hanem azokat érdemi indokolás nélkül helybenhagyták. A jogorvoslat így pusztán formálissá vált, nem töltötte be alkotmányos rendeltetését.
- [15] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [16] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [17] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a Kúria végzése mellett az elsőfokú és másodfokú ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték. Tekintettel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasította, a jelen alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdekében hozott döntésnek a másodfokú, jogerős ítélet tekinthető. A Kúria támadott végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd hasonlóan: 3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [18]; 3214/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [16]).
- [18] 3.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2025. április 4. napján vette át, mely időponthoz képest alkotmányjogi panasz határidőben, 2025. június 3. napján került

előterjesztésre. Az indítványozók jogi képviselője az Alkotmánybíróság eljárására kiterjedő meghatalmazását csatolta. Az indítványozók jogi képviselője a Főtitkár által megküldött hiánypótlási felhívást 2025. augusztus 5. napján vette át, az indítvány kiegészítését tartalmazó válaszát szeptember 3-án, elektronikus úton, határidőben küldte meg. Az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.

- [19] Tekintettel arra, hogy a fentiek szerint az alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az alapügy érdemében hozott döntésnek a másodfokú, jogerős ítélet tekinthető, ezért a másodfokú ítélet és a szintén támadott elsőfokú ítélet vonatkozásában külön kell vizsgálni a határidő megtartottságát.
- [20] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [21] Az adott ügyben a jogerős ítélet indokolásának, valamint annak az elsőfokú bíróság ítéletével való összevetésének eredményeként a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozók keresetét elutasító részében, azonos jogszabályi hivatkozással, helyes indokainál fogva hagyta helyben. A Kúria megállapította, hogy ilyen esetben felülvizsgálatnak nincs helye, azonban lehetőség nyílt volna arra, hogy az indítványozók felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesszenek elő, azonban ezt nem tették meg, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasította. Mindezekre tekintettel az elsőfokú és másodfokú ítélet tekintetében az alkotmányjogi panasz elkésztettnek tekintendő.
- [22] 3.3. Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban csak a Kúria végzését támadó elemében értékelte {lásd hasonlóan: 3480/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [37]; 3370/2024. (X. 8.) AB végzés, Indokolás [19]}. Ennek keretében az Alkotmánybíróság a Kúria végzésével összefüggésben az Abtv. 27. § (1) bekezdésben, az Abtv. 29. §-ában, az Abtv. 51. § (1) bekezdésében, valamint az 52. § (1) és (1b) bekezdésében meghatározott további befogadási feltételek fennállását vizsgálta, és megállapította, hogy az indítványozók jogosultnak és érintettnek tekinthetők, ugyanis az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás felperesei voltak. Az indítványozók a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [23] 3.4. Az Alkotmánybíróságnak a Kúria támadott végzése kapcsán ezek után azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményeinek. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. E

rendelkezésnek megfelelően a kérelem többek között akkor határozott, ha tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].

- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a megsértettként megjelölt alaptörvényi rendelkezések közül csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében tartalmaz indokolást [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben az indítványozók önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adtak elő.
- [25] A XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben az indítvány nem határolja el egyértelműen a jogorvoslathoz való jog sérelmét a tisztességes eljáráshoz való jog körében előadott kifogásoktól, és nem fejt ki részletesen, hogy a támadott bírói döntés miként, és milyen módon fosztotta volna meg az indítványozókat a hatékony, érdemi jogorvoslat alkotmányos garanciájától.
- [26] A XV. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány kizárólag általános, eljárásjogi jellegű egyenlőtlenségre hivatkozik, azonban nem jelöl meg összehasonlítható helyzetben lévő személyeket vagy csoportokat, és nem mutatja be, hogy az indítványozókat a támadott bírói döntés – alkotmányosan nem igazolható – eltérő bánásmódban részesítette volna.
- [27] Az indítvány a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozással az Alaptörvény 9. cikkét jelöli meg, amely azonban nem tartalmaz a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alapjogi rendelkezést. Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy az indítvány – még abban az esetben sem – tartalmaz a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, ha a hivatkozás az Alaptörvény IX. cikkére irányult volna.
- [28] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek egy adott rendelkezését, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [29] Mindezekre tekintettel az indítvány a megfelelő indokolás nélkül megjelölt alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban foglalt követelményeknek.
- [30] 3.5. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz fennmaradó eleme (XXVIII. cikk (1) bekezdés) az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek megfelel-e.
- [31] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű

kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [a tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat] [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].

- [32] Az Alkotmánybíróság elsőként az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [62]–[67]}. Ezekhez képest a jelen ügy nem vetett fel olyan új, alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely az alkotmányjogi panasz befogadását megalapozta volna.
- [33] Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozók ügyében felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye. E tekintetben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3067/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [34] Jelen ügyben az indítványozók álláspontja szerint a Kúria csak az első- és másodfokú bíróság ítéleteinek egymáshoz való viszonyát – a döntéseket megalapozó jogszabályi rendelkezések egyezőségét – vizsgálta. Véleményük szerint a másodfokú bíróság érdemi vizsgálat nélkül vette át az elsőfokú döntést, amelyet a Kúria is jóváhagyott. Ennek következtében a Kúria végzése is alaptörvény-ellenesnek minősül. Az indítványozók szerint továbbá a Kúria önkényesen döntött a felülvizsgálati kérelem elutasításáról.
- [35] Az Alkotmánybíróság a támadott döntés kapcsán megállapította, hogy a Kúria valóban azt rögzítette, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet az indítványozók keresetét elutasító részében, azonos jogszabályi alapokon és indokokkal hagyta helyben. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 408–409. § rendelkezéseire figyelemmel a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja alapján, valamint arra

tekintettel utasította vissza, hogy az indítványozók a Pp. 410. § szerinti, felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet nem terjesztettek elő.

- [36] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria a végzésében részletesen, kellő alapossággal tekintette át, és ismertette mindazon tényeket, mérlegelési szempontokat és jogszabályi rendelkezéseket, amelyek az elsőfokú és másodfokú bíróság, és mindezek tekintettel a Kúria döntését is megalapozták. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben emlékeztet az arra vonatkozó gyakorlatára is, miszerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [37] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: jelen ügyben a Kúria elutasító végzését megalapozó, a Pp. 408. §-a és 410. §-a 2026. január 1-jétől nem hatályos, illetve módosult a Pp. 409. § (1) bekezdése és a 415. § (1) bekezdés e) pontja, azonban az ügy megítélését ez érdemben nem befolyásolja, ugyanis a 2026. január 1-jét megelőzően született jogerős határozatok felülvizsgálatára a módosítás előtti rendelkezések az irányadók.
- [38] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ezért az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [39] 4. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), d) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

